

Vízióim

207 jan. 01.

Európa közepe
Sok Szeméttel van tele...
Nemcsak Pesten, a Duna parton
Hol gyűléseznek,- s nincsen pardon
Kidolgozzák ;
Hogyan nyúzzák
Meg a :Népet
Mely birka –mód mégis béget
S csak béget...

Jól irtják a Nemzetet:
Merész, ki szül ;- vagy elmehet
Más országba – cselédnek ;-
Kik Hitet, s Hazát cserélnek

Cum laude- tanári diplomával
Külhonban gyermekmegőrzést vállal
Az egykori eminens diák :
Ilyen lett ez a szétesett Világ
-S öreg szülei hiába várják haza
Illatot fogott , s a mocskos pénz szaga
Nyugati, lepusztult jászolhoz köti
Hol csak szalmát kap-
Míg más a szénát is kiköpi
Vagy a fűbe harap-
Nincs himnusz
Nincs öntudat
Nincs néped ;
Ott vagy otthon, hol legtöbb a pénzed;
Mevásárolható a tudatod
Emberséged is a zsebedben tudhatod !
Hová lesz majdan az ÉN HAZÁM ?!:
-Szeméttel telt füstölgő vén kazán-
Melybe külföldről dobják a szemetet
Kifosztják, elpredálják, amit lehet
'Okos' népe nyögve, jajongva maga elé réved ;

Hogyan is tudják becsapni
Ezt a jóra való Magyar Népet ?!

-Orvosként elmenni :-Nővérnek !
Gazdagabb országba, hol a munka : temérdek
Mert azoknak is több a bére-
Míg itthon csak munkára futja,- s kenyérre

Az agyonhajszolt értelmiség
Megélhetés ; gondok között ég
S az új generációt hogy nevelje
Mi legyen a Példa
Mi legyen a terve ?
Mert oktatásunk szétzilálva
A nagy magyarok sírján állva
Halotti tort ül a nemzet
Vajúdik a Hon,
Mint ki életképtelen magzatot nemzett
S a szörnyűségek megszületnek ;
Önnön vérebe fül a gyermek
Majd felfalja anyját ;- ki nevelné :
Gyorsan válik szörnyszülötté !

Szeméten él, mocskot fogyaszt
-Tetszelegve több, más népnek-
Hol hulladékból van: temérdek!
Bűnt korbácsol, vágyat lohaszt
Benyeli, mi más kacatja
S a mammon csakis Őt kacagja :
Olcsón adva nemes vérét
S nem látja
Óh!-Nem látja már a végét!!

A szívem békessége

2002. okt.ol.

Rossz felé haladnak
az emberek

Az Él-v-re hajtanak
s a kéjre

Hol van már

Hol van már

A szívnek békessége ??

Felzabálják önmaguk

Elpusztítják gyermekük

Csak rohanunk, csak rohanunk

Gyerünk tovább; gyerünk

Gyerünk!

Nincsen nyugtot adó perc

Nincs nyugtot adó pillanat

Csak sodor az ár--

S mindenkit elragad...

Órült 21. század

Széttépi a Szívet, s Agyat

S--a rongybábú : Az EMBER-

Valahol tudja,-hogyan nem szabad!

De mégis: együtt lökdös

És gázol a többivel

Lelke vájkált seb

De ő erre nem figyel...

Képzelt követelmények

Mesterséges vágyak

Az emberiesség megszűnik:

Jól működnek az ÚJ ember-gyáarak...

S-- még azt hiszi valaki

hogy amit akar: -azt Ő akarja

Nem tudja, hogy egy távolról

manipuláló gépnek

Ő csak egy kis csavarja

Avagy robot-karja

S e gépet mi raktuk össze::

MAGUNKNAK!

Elpusztítjuk önmagunk

S Isten ujja Ránk mutat:-

Nem űz ki a paradicsomból

Hisz mi tövestül tépjük ki az Édenkertet

belőlünk farkasember lesz...-.-

De addig felprédálunk mindent

Mit csak lehet....

Csak a bús HON, -

Márc. 15

Elszunnyadt ez az ifjúság
Éjszaka coca-Cóláról álmodik
Nem tudja:kik voltak az ARADI VÉRTANÚK
Hogy hívták Őket- s ki volt a hányadik

Hot dog-ot esznek katchuppal
Pizzériába járnak;s nagy haraggal
bószülnek fel, ha nem jó a multiplex mozi...
Március tizenöt; eszméket hozni
Ide már:..Minek?..Kinek?
Magyar Öntudat--Ki érti meg?!

Különben is: minek a hősködés
TV kell, a sorozatok;, és kész
Eltompulni tele hassal
S- elkábított ésszel...
Kiirtani a TUDATOT tüzzel-vassal
Mig a Scarabeushoz nem érsz fel...

S- Világpolgár lehetsz
Ott lehet Hazád, hol többet fizetnek
Válogathatsz, s mindig jobbakat szeretsz
HAZASZERETET: frázis, melyen jót nevettek
Merthogy Máshol könnyebb...

Ima helyett 1995

Hazám áldott, szent földje
Primitív, hitetlen emberekkel terhes
A dölyf, s a pénzsóvárság van Te veled
Áldott vagy TE az országok között,
S áldott a Te méhednek gyümölcse: népem
Ki Téged bitorol, s gyaláz régen...

Vita a nagy drámaíróval

Letört rózsák hevernek ölemben:

Életem eltékozolt napjai...

Pedig mit küzdöttem, szenvedtem

Mennyit akartam adni, és kapni...

A küzdelem sokszor értelmetlen

Mégis csináljuk nap- nap után

S mily kevés perc életemben

Melyet öröms örömben éltem

És nem bután

Pedig csak ilyeneket reméltem...

Midőn majd révbe érek!

Szerelmes asszonyom; békés szenvedélyek

Kedves kisfiam- boldog család

Elégedett szülők- megértő társaság...

S- mégis elpazarolt pillanatoknak tűnnek

A hosszú napok- hetek

Az előbb nyár volt- hacsak...

S Máris Tél-be révedek...

Bennem oly sokszor kioltanak

Egy-egy kis gyertyát a szelek

Melyek jónak tűnnek

Csak a napok oly gyorsan elrepülnek

Hogy már este van, ágyamba esek

S rámsuhan az ájult nemlét

Utolsó erőmmel kikapcsolom a TV-t

Utolsó imám a Teremtőhöz száll

Utolsó vágyam mellettem zihál-

hiszen elaludt Ő is

Kimerülten, fáradtan

Menedéket keresve

Mellettem, ágyamban

A cél, nem a küzdés maga

Madách: szerintem nincsen igaza!

Nyugdíjas pedagógus búcsúztató 1996.06.13.

Mily gyönyörű e pálya!
Midőn a Jövőt tanítja, óvja, neveli
,S oly kevés a pálma
_ -Még kevesebb a babér-_
Mely tanítóink fejét koronázza
S csekély a bér--- nehéz e kenyér
De a Jó Tanítót - mindez- alig terheli

Mint Mózes a sziklából
Kezük alatt forrás fakad
Pótanyaként; e szó;: „, majd hiányzol-
Tanító Néni”;- új erőket ad
S nagy családjában gyermekei között
önmagát szétosztja...
Kicsinyeinknek Ő a példakép, a malaszt, az ostya
Míg szeretete, jelleme beljük nem költözött
Minél többet ad, annál gazdagabb lesz;
Apró tüzeket gyújt, nagy lángokat éleszt
Melyek fáklyaként messze bevilágítják a Jövőt
Mindezek Őt dicsérik , Őt:
A Pedagógust

Öröme minden gyermek
Melyet a szülők hozzá vezetnek
S kiknek nagyszüleit, szüleit
is Ő tanította már...
Mint nyugdíjas tanító, tanár;
Ki bárhova megy város szerte
Ezernyi mosolygó gyermek- szemben
A tisztelet, a szeretet kíséri útjait
Bárhon intézi apróbb ügyeit
Ez segít feledni a múlt bűnjait

Békés öröm így az élet
Az új sisere-hadban a Tudás éled
S mint a mezőn a jó búzamag
Ezerszeres termést ad...
Lénye értelme
Magsokszorozódik diákjaiban, s benne
Új minőségre lép a LÉT
Ezért irigylik sokan életét
Hisz a Tudás-átadás igénye
Égető:- mint Nessus vére
S az igaz gyógyír e sebekre:
Tanítványaink esze, s fegyelme

Szeretjük mindnyájan Őket
Az aktívakat, a nyugdíjba menőket;
S a szó is: melyet Nekik mondanánk
Tőlük ered, hiszen Ők formálták a szánk
Fogták kezünk, midőn tollat ragadtunk
TANÍTÓINK! Szívünkben vagytok--
Örökre együtt maradunk!!

BÉKÉT!

1993.dec.22.

Mikor lesz végre
BÉKE már
A FÖLD a vért
Meddig issza
S mikor okádja
Hörögve vissza?
A Bűnben élő ember
Újra Égi Jelre vár!

Kénsavas eső essen
Mint hajdan Szodomára
Hisz: folyamatosan az esik
Ezt szépen elértük mára

Nagyobb, apokaliptikus
erők kellene
Hisz Atommal, Hidrogénnel
Robbantunk, mi is, emberek

De öljük egymást új vegyszerrel
Mikróbával
Lövünk, ölünk, kéjesen fürödve
úszunk a vérsárral
Hogy hova?-s merre?
Bele a Történelembe
Hisz az egész történelem
Háborúk díszes leírása- nekem

Tökélyre visszük a kint, halált
Pedig van:ki éhen hal, vagy megfagy
MINDEN HÁBORÚ BŰN!--s megálljt
nem kiált senki, engem erőm elhagy
S elhallgatnak a hívő emberek
Istenem! ezt értem meg

Antall József halálára

1993.12.12.

Ma Neked, holnap nekem...
megnyugszunk Isten tenyerén
Ma TE, holnap talán én
-nem az enyém az életem-

Kaptam, s visszaadom
S ajándékom arra van:
Jézust kövessem minduntalan
a Tanítást, mindenki javára
Biztos, hogy EZ az ára
Persze, megfizetni nem tudom

Hogy miért hívott a LÉT-be Téged- engem
Nem tudtuk ezt sose ketten
Neked már lehet összegezni tetteid
Engem még itt bátorít
s nem ölelt keblére Istenem
Bár, ma neked, holnap nekem...

Ezért:-itt--bármit tenni: kár
Ha tudtok valamit, s más ország erősebb
Irány: a határ
S lemállik Rólad Hazád gyöngye vértje
Majd csak jobb lesz Másutt- s elindusz- mért ne ?!
S-- szégyenükben őseid sirjokban forognak
Ki hallja őket már::
Csak a B ús Hon, s a holtak ..

Intellektuális örömök

Látom magam körül az „arany „ifjúságot
Frissen serkent fű, mely borjút sosem látott
Zöldellő gyepek, mely sohasem várt az esőre
Mindig mindent megkapott- még;-egyelőre
! Van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk:
azon röhögünk

Hozzájuk mérik magukat a Többiek:
Kiknek a szülők nem úgy mértek;mérhettek
Nagy Ur ám hiszen a falka-szellem
Benne feloldódik minden gyenge jellem
! de van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk:
azon röhögünk

A mértéktelenül mért üresség
A látszatcselekvések: a testi restség
Sikk a durva, trágár beszéd
Édes anyanyelvünk:de jó, de szép!

! És van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk.
azon röhögünk
Majd kiégnek az üres fáklyák!
A hamis fényt meg sem látják
Az igazak,, s nem követik
Más az Útjuk-tudjuk: nekik
NEKIK is van néhány intellektuális örömük...
S elhatárolódva, meg nem értve
Szűkül körük.....

Ó, mily öröm, ha az Ember Lélekben tiszta
És nem fasiszta
Az Élettel, Gyermekeivel szemben...
Mebicsaklott szerelemben
Megtépázott értékek, ,legyalázott vágyak
Felgyújtott érzelmek; megfojtott csodálat
Szétdarabolt remények: letépett fejű álmok
Elfolyt-szemű szerelem: mert a Halál: Vak
/ Ha mindenki: én is megbocsájtok.../

Miért nem gondol a Nappal az Éjre
Az őrült vonzalom a gyilkos szenvedélyre?
Miért együgyű a Vágy: az egyszerű törvények
Mindenkire érvényesek: még ha a az maga is : az Élet
S Ől a Jog, s a barbár közöny...
Nem mondhatod: hogy: mindehhez mi közöm?!...

Az ÉN Nemzedékem 2001.07.13.péntek

Elkényeztetett nemzedék
Csatangol az utakon
Kóvályog, andalog, alig lép;
Fura nyom
Mi utánuk marad...
Hol van a Cél, hol van az akarat?

Erős,határozott belső indíttatás
A példaképek...,Óh! milyen más
most a tengő- lengő fiatalok vágya
Szomorúan néznek Őseink
E furcsán ellazult Világra

Az ERŐ bennünk volt
De már csak filmekben hirdetik
Vérünk elfajzott, vagy holt
Remény sincs már, mi üzenne Nekik

Intellektuális örömök

Látom magam körül az „arany „ifjúságot
Frissen serkent fű, mely borjút sosem látott
Zöldellő gyepek, mely sohasem várt az esőre
Mindig mindent megkapott- még;-egyelőre
! Van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk:
azon röhögünk

Hozzájuk mérik magukat a Többiek:
Kiknek a szülők nem úgy mértek;mérhettek
Nagy Ur ám hiszen a falka-szellem
Benne feloldódik minden gyenge jellem
! de van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk:
azon röhögünk

A mértéktelenül mért üresség
A látszatcselekvések: a testi restség
Sikk a durva, trágár beszéd
Édes anyanyelvünk:de jó, de szép!
! És van néhány intellektuális örömünk:
Iszunk, szeretkezünk, s amit nem értünk.
azon röhögünk

Majd kiégnek az üres fáklyák!
A hamis fényt meg sem látják
Az igazak,, s nem követik
Más az Útjuk-tudjuk: nekik
NEKIK is van néhány intellektuális örömük...
S elhatárolódva, meg nem értve
Szűkül körük.....

Ők 2002 jan .29.

Szívem lekaszált virágaival
Tehenet etetnek
S boldogok lehetnek:
Nem zavarom Őket a Lélek vádjaival

Szétfoszlik lényem
Mint légben
Az ökörnyál
S a réten
Csak vért kaszál
A bús kaszás
S a halott lelkeknek
Vermet ás
Nem, nem engednek
Felszökkenni; fölreppenni az Égbe
Elvégre, mivégre
S legfőképpen: minek
TE ne tedd!;
S-más úgysem érti meg...

ŐK, akik szárnyaimnál fogva
Tépnek le a földre
S kihúzott tollaim örökre
E röghöz kötnek, foglya
Vagyok
Társaimnak, kik szabadok
Csak engem kötöznek
Gúzsba, s a sárba löknek
Hetyke, büszke nótákat dalolva...
Csak én, csak én vagyok
Ki nem fér az akolba

Jókai Anna Hévízen

2005 01.28.

Egy csepp...
Mi lehet az én cseppem
Ebben
A Szenvedés-tengerben
S Ki az
Kinek az ajkára cseppentve
Ez az ÉLET
Megóvó rejtelve?
Mely szavam az,
Melynek erejével
Megküzdhetnek a Gonosz
Pusztító dühével
Mit vár el
A mérleg nyelve –tőlem
Ha túl sok van már
Úgyis- a serpenyőben

Mi kell
Az éhező angyalnak
Mely fölöttem repül,
Vánszorog, vagy baktat?
Gyengének érzem magam,
S fáradtnak a Harchoz
Arcom sem hasonlít
Az –Igaz Tündér-archoz
Mondd Anna, mit tehetek
Hogy Úgy szeressek
Ahogy TE súgtad meg?

Gyula

Anna Nyomán 2005 jan.29.
(népdalosan)

Üres, üres
 Az EU zászló közepe...
Mária, jó anyánk
 Nem fér már el benne
Levadászták fejről
 A tizenkét csillagot
Most ki másnak
 Csak egymásnak
- Úgy ragyog-

Kék mezőben
 Aranyborjak kergetik
Európát
 De meg- nemigen menthetik
Mind azt lesi
 Azt figyeli . lépnek-e
Hol a haszna
 Mi a haszna, érdeke ...

2005 hamvazószerdáján 2005 02.09.

„Aki gyermekkel
Az Istennel viselős”

(Jókai Anna)

Porból lettem, s porrá leszek
Bármily nagy is az igyekezet
Nem több a Lét: talmi fénynél
-Mit Isten gyújtott; hogy;így éljél
S-ki gyermeket vár a szíve alatt
Kettős felelősség, kettős feladat:
Hisz a FÉNYT (mindkettőjük)
Ajándékba kapta
De olaját a lámpáshoz
Önnön élete- kell -hogyan adja !

S –E-Láva- izzó fényért
-Melyet gyermeke jelent
Még a Föld gyomrában
Odabenn- idelent
Igényét jelzi E Világ Ura :
Cseppnyi lángot nyelne
Az erős jégbúra
Fény, s melegség helyett-

Ki győz, mikor győz
-Gyümölcséről ismerik meg a fát-
S- míg gyümölcsöt hoz
Mily szelek tépik
Vagy ringatják...
Nagy kérdés az Élet:
Titok a láng sorsa :
Tüzeket gyújt
Vagy a sárba tapossa
A huszonegyedik század
Isten harcosa lesz
Vagy ellene lázad:
Anyja mécsese, olaja
Óh mennyit jelent

A kis, gyenge fénynek
Vágya, és óhaja
Kell, Mint gyertyafénynek
A meleg kéz oltalma

Emléktábla avatáskor 2005 02 08.
Dr Zsirai Kálmán/1914-1974/

Légy boldog, kolléga
Te- odaát
A Víznek titkát
Kutattad, a csodavíznek
Mely Hévízen fakad évezredek óta
Te vigyáztál a csoda-tóra
Mi a csúzos, meredt emberek
Zarándokhelye lett...

Te egy mikroszkóppal
És sok kitartással
Tetted a vizet
Bármi mással
Ki nem váltható –gyógyszerré
A tudás, tapasztalat: így lett eggyé
Kezedben
Az iszapból krém lehetett volna-
S ebben
Elöl jártál, de az Idő elnapolta

Tudta jól a Nép
Hogy : jó a víz
De hogy miért, s hogyan hat
TE kutattad
Magad- a tudománynak adtad
S magához vett az Ég....

HÁZASSÁGKÖTÉSKOR

2005 05 07.

Nagy felelősség
Nagy elhatározás
Hogy az életben
Csak TE
És senki más...
Hogy örömmel mindig
Csak egy irányba nézzek
S boldog legyek, hogy szemeid
Csak engem igéznek

Édes méz a HÁZASSÁG
Mely ajkaimra cseppen
Ősi, mély titok
Rejteznek el ebben
Melynek megfejtése
Mindig az IFJÚ HÁZASOKRA vár :
Az értelmezhető csoda
A BOLDOGSÁG-RAKTÁR -;
De csak ha HELYESEN
Értelmezik
Akkor most nyílik
És örökké létezik...

El ne rontsátok!
Félünk, s aggódunk ÉRTETEK
Bármi jön is ezután
Egymásnak, egymásért éljete !

Kezed a kezét
El ne engedje . Soha
Ha víg a Sors
Vagy bármily mostoha

Szemed az Ő szemébe temesd
Bármily bús, vagy víg
Életed keserve, vagy öröme
Sűrű, avagy híg :
Életed párjában
Füröszd a lelkedet ;
Csak teljes ráhagyatkozással
Lelheted, s menteted :
Bebiztosított BOLDOGSÁGOD

Belé vetett bizalmaid, Hited
Ígérd: meg nem bánod
Most kötött frigyed
Hiszen ezen örömből sarjad
Az új nemzedék
S Titeket látni nemsoká
Hármasban szeretnénk...

Vagy még több gyerekekkel
Boldogodják a Család
Miket vállaltok örömmel
Mellyel Isten megáld !

Dr Szluha Gyula

Tihamerről

2005.08 19.

Messziről, messziről
Az Urálon is túlról
Megjött a Magyarunk ;
Köszönjük, megvagyunk.-
ITTHON vagy, itthon újból...
Onnan, hol Ég s Föld összedől
Megjött a HAZÁBA
A Magyar, --az árva-
Kit idegen egek vertek-
-Noha magyar emlékek neveltek
Gyermekkorában
A Máramaros –sziget fűvén játszva
Felnőttkorában
Sem bírt nyugodni idegen hazában
BOLOND a Magyar;mind, ki haza vágyik
S-ki feje alá holtában egy marék magyar földet tett
Nem értik ezt a hongyalázók
Csak kik Egy Hazát szeretnek!

KÖSZÖNTŐ 2006 06.13.

HETVENÖT évesen
Aktívan,-
És nem mérgesen
Eldobva a tűt,s az ollót
Megtaláljuk—mint fehér hollót
ŐT-!-Ki még most is legény a gáton
Régi főnökömön : Tóth Kálmánon
Ámul minden ifjú titán-:-:
A munkában lehet megtudni
Hogy mi fán
Terem a jó szülész
Ki életét feláldozni kész

Az új életeket hívni LÉT-be
Éjt nappallá téve, s elégve
Ahogy suhannak a kósza évek
Asszonyajajok, gyermekzsivajok fülünkben élnek
Hálás mosolyok, fáradt tekintetek—
Nem mindenki
Csak tán egy másik szülész érti meg--...

Én büszke vagyok régi főnökömre
Ki most kollégám, és nem örökre
Nagy fotele rabja,melytől féltettem
Mikor elváltak útjaink....
Dinamizmusa felejtette
Bújaink
S – magát meg nem tagadva
Hivatástudata új gátakra ragadta...

Ezen a szép
Párját ritkító ünnepen
Örülök, hogy szülészként segített itt lennem
Régebbi főnököm
S MESTEREM
Köszönöm, s köszöntöm

A 75 éves Tóth Kálmánt

2006 06 13. Dr Szluha Gyula

Fogadjátok vissza
Ki a bujdosás könnyeit issza
A távoli HON-ban
Jött,- messziről,-valahonnan

Ti máramarosi bércek
Szelíd folyó
Meleg családi fészek
Hisz Otthon lenni –Jó!

Öleld magadhoz újra
Távoli Hazát megjárt fiad
Hadd múljon el szíve bújja
A keservtől, melyet kiad

Ne lássa mindig
A Magyarok bűnét
A Kapzsiságot,
Mely széthúzásra indít
A szeretetet ne keresse
Mely eltűnt rég.....

Álmodhasson a HAZASZERETETRŐL
A Kárpátokon túl
Mert itt lassan minden eldől
Minden, mi nemes, a mocsokba fúl

Megtévesztett tömegek
Álságos vezérek
Kitartanak, vagy öletnek
Zsebükbe beszélnek ;

Arról, hogy a Holnap
Hogy lesz jobb—Nekik
S a megzavart NÉPET
Nemigen szeretik

Jobb talán távol
Magyarnak lenni
Mert közelről rajtunk
Nincs sok mit szeretni

S a NÉP, mely megtagadta
Nyelvét, s Honát
Egy tál lencséért
Kiárulja távoli rokonát
Egy szegfűért eladja
Gyermeke jövőjét
Kérdezhetném bátran:-:
Ezután mi jön még ? !

De TE menj ; hazátlan honodba
Hol családod:-sorsod-, mondod ma
Vigy el egy lobogót, középen nagy sebbel
Igaz Magyar Hon :kitépett lelkekkel

Emlékeztessen rá, hogy majd- valaha
Begyógyul a seb, ha a jóIsten angyala
Befedi szárnyával e megbojdult hazát
S kiheveri egykor a negyven év Baját

Csak egy csók....

2001.10.17.

Egy csók az élet
Csak röpke csattanás
Piciny hevület
Nagy kiábrándulás...

Összeforrt ajkak
Összeforrt szívek
Mennyi öröm akad;
De kinek, De KINEK!?

Egymás borzas hajába tépünk;
Noha nem több:percnyi csak a létünk
S- mégis tenger fájdalmat okozva
Marjuk egymást ma,
nem is gondolva
a Holnapra
Gyötrelmeink fokozva ...

Nem is emlékszünk másra:
Csak a régi;sok kiábrándulásra
Hogy mennyi csalódást hozott a LÉT!
Pedig csak 60-80 év a TÉT....

Keresve víg napunk
Mennyi ,mennyi szenvedést kapunk
Elcsent percek pár fotonnyi fénye
Ennyi csak az ÉLET reménye...

Csak egy csók az ÉLET
Csak röpke csattanás
Mit ajkunkra lehel Isten
Vagy valaki más....

Derű, béke,;melyben feloldódunk
Vagy györtelmek repedt vászna
Melyet tó'dunk- Fó'dunk
egy életek keresztül
átkozódva, vagy danolászva...

Nem tudom, mely percben fogant bennem
A HIT, hogy valamit meg kell tennem
Másokért, a LÉT-ért;
Enyhítve a kint, mely még ért
S-érni fog sok gyötört szívben
hittem, s HISZEK eme hitben

Hiszem, hogy a dal segít
Mindenkinek; s ha nem- elandalít:
egy röpke percig, s a fájó lelkeket
Istenhez közelebb viszi, mint a gyermeket
a jó szülő : fejleszti, gondozza
S FÉNY gyúl általa sok sivár otthonban....!

Sokkulacsos lett a Világ
Korrupctolvajok privát
számlákra lopnak
S hazudnak
Az emberek csak a MAMMON után futnak...

Oly szépen: a hazugságra épülnek
Betonbiztos Várak
A becsületes szó elkallódik
S már álságosak a vágyak

Tiszta tekintettel nem találkozom;
Példáimat nem is az Életből-
-A Bibliából hozom
S nem hallok igaz vénekről

Körülöttem mindenki lop, csal, hazudik
Az IGAZ, ki közöttük csúfosan elbukik
S ŐK tartják magukat igazán JÓ-nak
„Ügyes” Pálfordulгатóknak
Kiknek köpenyük sokszínü, tarka
Ez az Élet,
s ÉN vesztek rajta.....

A SZÍVEDDEL

2001.dec.20.

A szíveddel lásd a társadat
Mert a szem,az sokszor vak marad
Észrevenni a lényegeget
Lát a szív, ha Valóban szeret

Szíveddel közelíts az emberekhez
Félsz, hogy bántanak?
Tudom, hogy bátorság kell ehhez
Akármilyen önkörébe zárt alak
Nem férközhet a szeretethez....
Nem ad, nem kap, csupán rendez
Az Élet nagy színpadán:
S-- Boldogságért kuncsorog--Az Ám
Minden fellépő, és leköszönő lélek
Kiket becsaptak, s megítélnek
Áltatnak, s hamisra festenek
De a máz, az előbb-utóbb úgyis lepereg
S marad a szív, mely adott tán, s kapott.--
Várja, várja a Végső pillanatot...

A szívem békessége

2002. okt.ol.

Rossz felé haladnak
 az emberek
Az Él-v-re hajtanak
 s a kéjre
Hol van már
 Hol van már
A szívnek békessége ??

Felzabálják önmaguk
Elpusztítják gyermekük
Csak rohanunk, csak rohanunk
Gyerünk tovább; gyerünk
 Gyerünk!

Nincsen nyugtot adó perc
Nincs nyugtot adó pillanat
Csak sodor az ár--
S mindenkit elragad...

Őrült 21. század
Széttépi a Szívet, s Agyat
S--a rongybábú : Az EMBER-
Valahol tudja,-hogyan nem szabad!

De mégis: együtt lökdös
 És gázol a többivel
Lelke vájkált seb
 De ő erre nem figyel...
Képzelt követelmények
 Mesterséges vágyak
Az emberiesség megszűnik:
Jól működnek az ÚJ ember-gyáarak...

S-- még azt hiszi valaki
hogy amit akar: -azt Ő akarja
Nem tudja, hogy egy távolról

manipuláló gépnek
Ő csak egy kis csavarja
Avagy robot-karja

S e gépet mi raktuk össze::

MAGUNKNAK!

Elpusztítjuk önmagunk

S Isten ujja Ránk mutat:-

Nem űz ki a paradicsomból

Hisz mi tövestül tépjük ki az Édenkertet

belőlünk farkasember lesz...-.-

De addig felprédálunk mindent

Mit csak lehet....

Búcsúztató 2006 10 16.

Törött, szomorú a szívem
Visszel egy darabot
Bárhogy is mondd:
Akarod- nem akarod

Messze- messze
S félek: nem, kapom
Így elenged elárvult tudatom

Nehéz azt gondolni
Hogy nem látlak többé
Fáj a szó kimondva:
Hogy: ezután Örökké

És azt, hogy: sohasem
Bántó, nagy szavak
Nyomaszt a hiány
A felperzselt indulat

Persze, gondolhatsz ránk
S—mi is Reád
Profán a megsemmisült
Istenhozzád

S—az Isten Veled
Szép búcsúszó
Ha igaz a szeretet
Mely a szívet takarja
S ha fáj: öleli ;
 Hasadni nem hagyja !!

Tavasszal

2007. 04.03.

Nehezen fakad a rügy
Az ágak hegyén
Nehezen mozdul a Tömeg
Ha nem lép az egyén ...

Mindenki mástól várja
Hogy kikaparja a gesztenyét
Henyél addig lusta lába-
Nézi : jut-e neki ; lesz-e még
Valami... ami jár Neki –
Melyért majd csak a fejét biccenti...

Hogyan repül a sült kacska
Kitátott szájába
Hogy ha megtölt rút hasa
Bújhasson ágyába
Rég megunt kedvesével
-De kit megszokott –
Kis bor, vagy féldeci kettesével :
Fokozza a libidó- nyomort

Majd bámul a TV.-re :
-Mindent bevesz gyomra
Parlamenti hétvége
Avagy Szodoma- Gomora
Mindegy : elalvás előtt
S alszik a Nép : évezredek óta
A Világ leelőzi Őt--;
Mire ébred ; már nem tudja
Hogy mire ébred
Markolhatja a semmit
S a szeme a messzeségbe réved !
Üres tekintete mögött
Kell lennie agynak
Óh Istenem adj Hitet
S Erőt a Magyaroknak !

2007. jun .ol.

Nemcsak munka...

!

Hivatás!

Ápolónak lenni...

Valami MÁS !

Nemhiába voltak

!

Az ápoló rendek

Akkor még Ők voltak...

Most: Ti vagytok a szentek

Vagy ha szentek nem is-

De inkább Mártírok :

Az egészség rabszolgái ;

Most Rólatok írok

Megbecsülés nélkül

-Kegyelem –kenyéren ;-
erős hittel

Megsínyelt családdal

Félig alva- avagy ébren...

Mely úgy összemosódik
betegnek

Mint a napszakok, majd évek
rebegnek

S az ember hirtelen
meg senki

A nyugdíjára ébred

De méghacsak arra

S nem egy fájó pénzzavarra

Vagy hogy a kórház kapuján

Kívülre kerül

Mert fönn reformálnak

De fáj ez ideleln, s belül !

s lelkünk

De mi a Gyógyításra esküdtünk fel

Akár lehúz-

Akár értékel

E bús társadalom

Mi segítünk a bajba jutottakon

Erőnk kevés-

De azon felül is--

Évek óta...-Még ha

Házastársunk kerül is...

Mi a betegekért vagyunk

S bármilyen szelek fújnak

Azokéi maradunk

S bíznak – kik még bízni tudnak

És „Még fogyva, megtörve”-De

Tesszük a dolgunkat

Mert tudjuk, hogy mit kell

És aki egy pohár vizet is ad a

Azért az angyalok hálát

Még ha ideát nem is köszöni

Jó mégis...

Jó a beteget szeretni !!!

Jó még fürödni

Egy hálás mosolyban

Örömmel segítve- meghallva :

-„Nővérke hol van”?-

Jó ott lenni-: Ahol Kellünk

Még ha elnyomják is dalunk-

S a létbizonytalanságot
Nem érdemeltük meg
Pedig : nap-mint nap
Kapjuk a fájó sebeket

Nem csak kezünk fáradt
Fáj a szívünk is –
meg !!
Így adunk Erőt, Hitet, Vágyat
Viszünk is
Kárörvendő, felmondó levelet
Antal
Mert egyeseknek lehet-
Másoknak nem lehet ...

De ma víg napra ébredtünk :
Ma van az ápolók napja !
Nosza ; vígadjunk rajta !
Ünnepeljük meg
A gyógyításba vetett HITET !
S szeressük egymást
Hisz Mindenki EZT érdemli

Dr Szluha Gyula

Ülök a budin

Nagy,bamba szemeket meresztve

A Világra, no meg az ereszre

Ahol madarak csivitelnek;

Míly nagy kín

Mi bennem végbemegy:orkánok repednek-

-S ketté válik a test, s a salak

Mely bennsőbből most kiszakad

S melyre várnak a lent búgó legyek;

-Hogy boldogok legyenek-

Várom én is, s a víg természet

Helyes körforgása,Mi: nekem enyészet-

-Táplálék azoknak...-

Vajh, ha elmúltam, belőlem mik fognak

Táplálkozni, hisz a körforgás gyors, az élet röpke

Éhes rágcsálók lesnek a hant alatt a rögre

És helyes!-Nem vész el más, csak a gondolat

S a szenvedés, a kín, :hogya nem marad

Utánunk Semmi, s nem tettünk nagyot;-

E világra minek is születtünk, minek is vagyok?-

Csak hogy a nyüveknek eledelt adjak, s legyek

-Vagy többre hivatott a szív, s a Lélek bennem

Hisz oly sokat szenvedek

Mikor rágondolok: miért is kellett lennem

Miért is lobbant a szikra

Miért is hívott a Létbe engem

Kit oly nagyon tagadnak, mintha

Támadna teremtett világa ellen

S nem szeretetből hívta volna létre-

-Tán engem is szeret-

-Lehet-

S Ő tudja; minek, s mi végre

Létem gondjaival lök

Az enyészet elébe

S míg itt ülök

Primitív méla vágyban

Megteremti a Harmóniát
E szétzilált világban !